



**EXTRAORDINARIA  
RELATIONIS  
HISTORICO-HEBDOMADARIAE**

Continuanda Continuatio, 5. Februarij, 1638.

Roma, 9. Januarij.

Am in vrbe, quam per totum regnum Neapolitanum magni hinc tem-  
pore ad bellum instituuntur apparatus, militumque conscriptiones pro  
atholica Sua Maiestate sedulo continuantur, quem in finem etiam per v-  
vsum regnum extraordinariam quandam contributionem persolvere, &  
di subditi ciuesque Neapolitani ex contentis domorum focus in bino-  
m militem alimentationem sumptus conferre, quilibetque Procerum vnu  
quirem armare tenentur. Ferunt, ex hoc Contributionis neruo, praeter se-  
tissimam Neapolitanæ Nobilitatis, Regis sui militiam vltro sequentis, &  
to patriæ suæ incolumitate arma arripientis manum, instructissimum octo-  
tecim armorum peditum millium, & octo millium expeditissimorum le-  
loris, & cataphractæ armatorum equitum exercitum posse conscribi, & in  
ampum produci.

Gallicanæ naues in Archipelago duas Barbarorum naues intercepte ca-  
titas, cuius rei fama cum ad Turetanos & Algiecianos delata esset, in desi-  
deratam à Gallie captiuorum Christianorum liberationem consentire nolue-  
runt, quin potius duriora vincula eis iniecerunt, postmodumque copiosore  
narium numero enauigantos, & pyratice exercebant, vnde cum diuerforum  
Christianorum Principum, ac Rerum publicarum naues in mari mediterræ-  
neo superarunt, & cum opulenta præda ad suas colonias abduxerunt.

Venetijs, 15. Januarij.

Excellentissimus Catholice Maiestatis Legatus Don Franciscus de Melo,  
&c. ab hinc Mediolanum, indeque vltius Genuum versus profectus est, i-  
bidemque nauem creditur esse conscensurus, & ad Regem suum in Hispanias  
navigaturus. Hodie Illustrissimus Cesareæ Maiestatis Orator Dominus à  
Babbata, &c. cum splendido sexaginta aulicorum comitatu, ad hanc urbem  
accessit, quem Senatus pro dignitate exceperit.

Ex Hispanijs perscribitur, Comitem de Ognate, Regis iussu, in suis adibus

bus captiuum detineri; causam Arresti (vt vocant) subesse aiunt, quod aucto-  
gis sui mandato, in Italiam proficisci renuerit; Seditionis dudum in  
gallia ortæ obliteratam esse memoriam, nullaque amplius coniuratorum  
niciosa remanere germina, sed præcipuas vrbes, vt & Euora, ad Regis  
ac obsequium adactas esse.

Byzantio perscriptis literis nunciatur, Persarum Regis Legatum illic  
gno Turcarum Solymano maxima affici ignominia, nec satis fuisse  
quod eius ædes vndequaque militum stationariorum præsidij stipata  
cluserint, sed etiam si omni elabendi occasione ei præcisa, ad tantum  
eius respectum, duos Persarum nationis milites in prædicti Legati ædibus  
clathratos fenestrarum cancellos in furcam egerint, ac ignominiosè  
mortuos toti populo ludibrio spectandos prostituerint.

*Ex Caesarianorum Castris in Electoratu Brandenburgico, 18. Ianuarij.*

Gallasi miles, equitatus potissimum, ex pabulationis & alimentationis  
siccultate, Pomeraniam anteriorem deseruit, itinereque per Eoitz, Dem  
Klempenavv, Triepfes, & Brandenburgicam urbem instituto, rectè in  
gapolitaniam concessit. Ipse Architribunus Gallasius hucusque prætor  
sua castra siue Quartieria in oppido Plavv habuit, quæ postmodum Par  
mum, iam verò vel ad Stellæ montem, vel ad ciuitatem Schvvan trans  
da erunt, ex quo verisimili argumento complures conijciunt, vrbs VV  
riensis obfidionem denuò redintegrandam esse, quandoquidem Caesari  
miles magno numero nunc in ea agri vicinia hybernare incipiat. Excel  
tissimus Comes Ritbergensis eum suis cohortibus in municipio Brev  
sen, Don Gonzaga in Rhena/ Generalis militiæ equitum Præfectus à vig  
Tribunus Bredavv in Warin, Colonellus Mulhaimer in Gadebusch, vt  
quisque pro sua parte subsistit, ibidemque pro tempore hybernales man  
num suarum sedes locarunt. Comes à Salis, &c. militiæ Caesariæ guber  
cula in anteriore Pomerania cepessit, & cum numerosissimo illic subsist  
peditatu Suecis multum facessit negotij.

*Vienna, 20. Ianuarij.*

In Comitijis Posonienfibus inter quosdam diuersæ religionis Proceres monon  
chiz & disidia ortæ, quæ tamen aliorum Procerum interuentu composiæ, aucto  
ribusque vtrimque altercantibus in arce vincula iniecta, Ad indicta in infer  
Austriæ prouincia Comitia eius regionis Ordines. Statusque frequenti numero  
nunc in hac vrbe conueniunt, quorum Præsides à Casare constituti excellentissimi  
Dominus Christophorus Siegfredus Preiner. & Generosus Comes à Kellew  
Dixtarum in Morauia Olmucensî metropole celebrandarum tempus etiam magis  
magis que imminet, idque in vndecimum Februarij diem dilatatum, ad quod ite



Suecorum apud nos presidia ob stipendij defectum, & fidem, illis quidem  
missam, non tamen seruatam, ante paucos dies mutuo sacramento conspici  
omnes eas ciuitates, oppida, & arces, quas occupant, spoliare, & cum prædi-  
ciantia se coniungere. Ad dum circa huius mensis finem exequi parant, reuertit  
Suecia quidam hæreticorum Procurator, & Catholicorum infensissimus hostis  
mine Magister Vostius Olnabrugensis, & falsissimo suo more per omnia pa-  
spargit, viginti septem armatorum millia in mari Balthico nauigare & cum  
mensa pecunia, alijque belli neruum facientia, ex calicibus, & ornamentis  
starum fusa, pro solutione militum, & patriæ ac religionis suæ salute, appropin-  
quemus Protestantium nunc longè feliciorum esse, quàm durante bello hoc  
vnuquam, prout literarum Regis Galliarum ad Suecos missarum varijs Copy  
cul dubio mentitis) docere conatus est. Miles ignorans credulus quadrupes-  
bus maligni huius spiritus verbis inescatus, factam coniurationem dissoluit.  
terim hæretici & apostatæ noua crudelitate accensi, tam furiosè paucos illos  
fiduos Catholicos fame & pressura ferè extinctos tractant, & vexant, vt vel fugi  
vel latere cogantur. Hisce tamen non attentis, nos forsi animo, & gladio  
vincimus, nec aduentantes Suecos timemus: satis nobis erit, vt dum nos pug-  
mus, vos pro felici victoria oreis.

Leodio prima Februarij scribitur:

Cathedralium Ecclesiarum Moguntinensis & Herbipolensis Canonicus  
Leodium, cum in finem, vt thesaurum Ecclesie & Episcopi Herbipolensis, tam-  
re, quo Suecus despoliauit templa, & altaria diripuit, in nostra Cathedrali de-  
ficum, transportari curaret Coloniam, pro cuius rei securitate, à Regibus, Prin-  
cipibus, & Statibus saluum (vt dicunt) obtinuerat comeatum: Hinc ab hora  
vesperarum vsque in duodecimam noctis, idem thesaurus ex Ecclesia ad Episco-  
le Palatium multo quidem labore, secretò tamen, translatus, & septem curijs  
impositus est: Et quoniam hoc rerum statu, nihil tam occultè potest concipi  
paucis, quod non sciatur à multis, innotuit factum totum postero summo  
omni populo; qui proinde religiosa suspitione mntus, clamauit S. Lamberti  
troni sui reliquias, exuias, thesaurum, & ornamenta à se abstrahi; hocque om-  
ficure & instantis ruine esse, sicut fuit Magdeoburgensibus, quando sacra pignora  
ra S. Norberti Archiepiscopi ante paucos annos inde Pragam Bohemie metropo-  
lim transportata sunt. Quæ voces, & argumenta singulos ita commouerunt, vt  
obstante, quod in Herbipolensi Canonicum Consulum facultate & licentia hæc  
cesset; tamen clamor inualuit populi, vt onerati currus visitarentur, sicut factum  
à Consilio viginti octo, qui concluderunt omnia quoquo modo intra  
ciuitatis moenia deponenda, aere isto arctanda, & maximè quidem Herbipolensium  
Pagronorum reliquias, cum sperent omnino eorum patrocinio plurima periculi  
posse superare & vincere.

Bruxellis, prima Februarij.

Ante biduum Comes Piccolominus huc adpulit, veteranarum legionum suarum  
supplementa sollicitaturus. Classis, quam ouper in Hispanias nauigaturum  
memini, secunda nequaquam vna ventis, etiamnum in Flandriæ prouincia subsistit.

F I N I S.